

Run Run Run*

Alles wat hij was
Was hij in alles
Licht van Turner
Tragiek van Rothko
Obsessies van Bellow
Verwarring van Warhol
Verwarming van het hart
Remmend op full speed
Tot bloemlezing
maximaal
Laat hemelhoofden
Achter in verpletterende
roes

* *Run Run Run* is een nummer van The Velvet Underground. Het is afkomstig van hun debuutalbum uit 1967 die THE VELVET UNDERGROUND & NICO heette. Dit gedicht betreft de op 8 september 2015 overleden schrijver, essayist en dichter Joost Zwagerman, de beste van zijn generatie. Hij was een groot liefhebber van het werk van Andy Warhol, verantwoordelijk voor de bananenhoes van het album, en van Lou Reed, auteur van dit nummer. Zwagerman's enige muziekboek is getiteld *Perfect Day*, naar een nummer van Reed's tweede soloalbum TRANSFORMER.

JOHN SCHOORL

DE GEBROKEN LANS

IN DE GEBROKEN LANS RICHT EEN GENODIGDE DE SCHIJNWERPER OP EEN GENRE, EEN ALBUM, EEN GROEP, ZANGER, ZANGERES OF WAT DAN OOK - ZOLANG HET MAAR TE MAKEN HEEFT MET MUZIEK. SAMEN MET ANNET MALHERBE STAAT FRÉDÉRIQUE SPIGT (58) MOMENTEEL IN DE THEATERS MET HET LIEDJESPROGRAMMA *ELVIS NEVER LEFT THE BUILDING*. "NAAR ELVIS KAN IK ALTIJD LUISTEREN. HIJ GEEFT ME TROOST EN PLEZIER, NET ALS MOZART."

DOOR LUDO DIELS

FRÉDÉRIQUE SPIGT OVER ELVIS PRESLEY

Met Elvis haakte ik pas laat aan. Ik heb zijn muziek ontdekt nadat hij al overleden was. Toen hij eenmaal in mijn systeem zat, is hij er nooit meer uitgegaan. Ik geloof dat hij inmiddels goed in mijn leven gekropen is. Ik heb behoorlijk veel van Elvis in mij. Net als hij ben ik een moederskind. En ook heb ik me, ondanks mijn goede vrienden, altijd wel een outsider gevoeld.

In mijn muzikale ontwikkeling heb ik steeds mijn eigenzinnigheid gekoesterd. Toch zullen de meeste mensen me kennen van het Nationaal Songfestival. Maar op muziekgebied houd ik nu eenmaal graag verschillende ballen in de lucht. Een keuze maken hoeft voor mij niet als het op muziek aankomt. Zo was ik vroeger van de Beatles én van de Stones. Mijn smaak is breed en laat zich niet gemakkelijk indelen.

In zijn algemeenheid vind ik het schrijven van nieuwe liedjes het leukst. Een nummer kan tijdens het maakproces nog alle kanten opgaan. Dat zijn magische momenten. In die prille fase is een liedje eigenlijk op z'n mooist. In de muziek is alles al gedaan, maar tóch.

De invloed van Elvis op de geschiedenis was enorm. Dat moet voor hem uiteindelijk

ondraaglijk zijn geweest. Maar hij bleef in elke fase van zijn korte leven prachtig zingen. Zijn stem raakt me telkens weer. Het is een troostend stemgeluid. En hij klinkt ook altijd eerlijk.

Door de jaren heen heb ik een aantal mensen uit de muzikale *inner circle* van Elvis leren kennen. Nou ja, leren kennen? Ik heb met ze gespeeld. In 1994 bijvoorbeeld stond ik in Paradiso op het podium met onder anderen D.J. Fontana, zijn drummer in de jaren vijftig en de zestig. Een krant schreef over mij: *Elvis is alive and she is beautiful*. Dat vond ik best grappig.

In *Elvis Never Left The Building* staat de muziek centraal. We werken met achtergrondprojecties en spoelen het leven van Elvis als het ware terug. De avond begint bij zijn einde in 1977 en sluit af met zijn doorbraak in 1955. We doen tweemaal een set van drie kwartier. De voorstelling is helemaal dichtgetimmerd, dat moet ook wel in het theater, maar toch is er nog wat ruimte voor improvisatie.

Ik vind het leuk om dit project te realiseren met toetsenist Roel Spanjers met wie ik normaal ook altijd veel Elvis doe. Annet Malherbe staat bekend als actrice, maar kan ook goed zingen. Ze is een vriendin van

Frédérique Spigt foto Piroshka van der Wouw

mij. Samengewerkt hebben we nog nooit, dus dat maakt het best spannend. Na *Elvis Never Left The Building* duik ik in de ontstaansgeschiedenis van de blues. Dat project staat voor 2017 op de rol. Ik moet altijd vooruit plannen, dat kan gewoon niet anders in de theaterwereld. Elk jaar sta ik gemiddeld zo'n tachtig keer op het podium. Ik heb geen klagen. *The work keeps me alive.*

Voor nu verheug ik me zeer op die Elvis-productie. Ik hem altijd graag gezongen. Zijn liedjes liggen me. En dan heb ik het over zowel Elvis de rocker als Elvis de crooner. Zijn liefde voor het zingen vind ik nog steeds zeer aandoenlijk. Zingen was zijn instinct. Hij voelde al zingend. Je kunt horen hoe graag hij zong. Zingen en leven waren voor hem één."

Zie voor speellijst *Elvis Never Left The Building*: www.ntk.nl/voorstelling/frederique-spigt-en-annet-malherbe.

**'IK HEB ELVIS
ALTIJD GRAAG
GEZONGEN,
ZIJN LIEDJES
LIGGEN MIJ'**

***** DE 5 VAN: *****

EEN MEDEWERKER/GAST Kiest zijn vijf favoriete albums van het moment

Moriarty

EPITAPH (2015)

Vierde album van een in Frankrijk gevestigde internationale band. Heerlijke mengeling van vooral Amerikaanse rootsmuziek, waaronder folk, country (noir), jazz en blues. Boegbeeld is Rosemary Standley, die klinkt als het achterlichtje van Billie Holiday. Prachtig verpakte cd, in een kartonnen, fraai geïllustreerd boekje met een linnen kaft.

Hazmat Modine

EXTRA-DELUXE-SUPREME (2015)

Derde schot in de roos van deze veelzijdige, tienkop-pige New Yorkse rootsband, die van alles en nog wat samensmelt tot warme, positieve muziek. (Zie de recensie elders in dit nummer.)

Captain Beefheart & His Magic Band

LIVE 1966-67 (2014)

Al vijf jaar niet meer onder ons blijft de man fascineren. En er blijven live-opnames tot ons komen. Helaas zijn die meestal van inferieure geluidskwaliteit, maar deze cd klinkt heel acceptabel. Uit de begintijd, toen hij nog toegankelijke, op blues geënte rock maakte. Sommige nummers zijn nooit eerder uitgebracht.

Viviane

DIA NOVO (2015)

De meestgedraaide plaat van dit jaar bij ons thuis. Ligt na zes maanden nog steeds binnen handbereik. Viviane Parra Guerreiro maakt geen pure fado, waar ik meestal na een paar nummers toch een beetje iebelig van word, maar verweeft ook andere invloeden. Luister bijvoorbeeld naar haar bloedstollende versie van Lhasa's *Con Toda Palabra*.

Crack the Sky

CRACK THE SKY (1975)

Wat ben ik blij dat ik mijn vinyl heb bewaard. Al veertig jaar oud, de debuut-lp van deze Amerikaanse band rond John Palumbo, en nog steeds draai ik hem geregeld. Intelligente artrock, soms met wisselende maatsoorten, maar al na twee keer draaien was ik verslaafd. Ook opvolger *ANIMAL NOTES* van een jaar later is erg sterk. Niet eenvoudig te vinden, wel aanwezig op Spotify.

KEES VAN WEE